הצל הקדוש והשלום בשוק

דף עבודה בעקבות הצל הקדוש והשלום בשוק

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

הסיפור מנוקד במלואו כנדרש.

- שָׁלָב 1: בְּרוּר מַקְדִּים וְנִתּוּחַ (לַמּוֹרֶה/לַמְסַפֵּר)

1. כיצד מכניסים אלפי תלמידים לבית המדרש כשאין מקום?

2. כיצד אדם שהוא כל כך גדול, כל כך שקוע בקדושה ובתורה, מתייחס לאנשים פשוטים ברחוב, ואפילו לגויים? האם הוא "מרחף בעננים" או רואה כל אדם?

1. הלימוד העוצמתי בצל ההיכל – המחשת גדלות התורה.

2. ההליכה בשוק – נשיא ישראל מקדים שלום לגוי פשוט לפני שהגוי מספיק לפתוח את פיו.

- שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "הַצֵּל הַקָּדוֹשׁ וְהַשָּׁלוֹם בַּשּׁוּק"

פְּתִיחָה: הָאִישׁ שֶׁלֹּא פָּסַק מִלִּלְמֹד יְלָדִים, נָשׂוּ לְדַמְיֵן אָדָם שֶׁחַי הֶמּוֹן הֶמּוֹן זְמַן. מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה! כָּזֶה הָיָה מַנְהִיג יִשְׂרָאֵל, הַנָּשִׂיא הַקָּדוֹשׁ רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי. הַחַיִּים שֶׁלּוֹ הִתְחַלְּקוּ לִשְׁלוֹשָׁה חֲלָקִים שָׁוִים: אַרְבָּעִים שָׁנָה הוּא עָבַד בְּמִסְחָר, אַרְבָּעִים שָׁנָה יָשַׁב וְלָמַד תּוֹרָה מֵרַבּוֹתָיו בְּשִׁקִידָה עֲצוּמָה, וְאַרְבָּעִים שָׁנָה הוּא זֶה שֶׁלִּמֵּד אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

רַבָּן יוֹחָנָן אָהַב אֶת הַתּוֹרָה יוֹתֵר מִכָּל דָּבָר אַחֵר בָּעוֹלָם. אָמְרוּ עָלָיו, שֶׁמֵּעוֹלָם לֹא דִּבֵּר "שִׂיחַת חֻלִּין" – סְתָם דִּבּוּרִים עַל מֶזֶג הָאֲוִיר אוֹ שְׂטֻיּוֹת. כָּל מִלָּה שֶׁיָּצְאָה מִפִּיו הָיְתָה קֹדֶשׁ; הוּא מֵעוֹלָם לֹא הָלַךְ אֲפִלּוּ אַרְבַּע אַמּוֹת (שְׁנֵי מֶטְרִים) בְּלִי שֶׁתְּפִלִּין עַל רֹאשׁוֹ וּזְרוֹעוֹ, וּבְלִי דִּבְרֵי תּוֹרָה בְּפִיו. וּמִי לְדַעְתְּכֶם הָיָה פּוֹתֵחַ אֶת הַדֶּלֶת שֶׁל בֵּית הַמִּדְרָשׁ בַּבֹּקֶר? הַשּׁוֹמֵר? הַתַּלְמִידִים? מַמָּשׁ לֹא! רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל בְּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ, הָיָה נִכְנָס רִאשׁוֹן, יוֹשֵׁב קָרוֹב לַדֶּלֶת, וּכְשֶׁהַתַּלְמִידִים הָיוּ מַגִּיעִים, הוּא זֶה שֶׁהָיָה קָם וּפוֹתֵחַ לָהֶם אֶת הַדֶּלֶת בְּחִיּוּךְ! הוּא הָיָה הָרִאשׁוֹן לְהַכְנֵס, וְהָאַחֲרוֹן לָצֵאת, וּמֵעוֹלָם לֹא יָשַׁן בְּתוֹךְ בֵּית הַמִּדְרָשׁ כְּדֵי שֶׁלֹּא לְזַלְזֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.

הַלִּמּוּד תַּחַת הַצֵּל הָעָנָק בַּיָּמִים הָהֵם, בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֻׁבִּירוּשָׁלַיִם הָיָה קָיִם בְּתִפְאַרְתּוֹ. אֲלָפִים שֶׁל יְלָדִים, בַּחוּרִים וַאֲנָשִׁים מְבֻגָּרִים רָצוּ לִלְמֹד תּוֹרָה מִפִּיו שֶׁל רַבָּן יוֹחָנָן. הֵם בָּאוּ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, דָּחֲפוּ זֶה אֶת זֶה בַּעֲדִינוּת – "תְּנוּ לְהַכְנֵס! אֲנִי גַּם רוֹצֶה לִשְׁמֹעַ!". אֲבָל... הַמָּקוֹם נִגְמַר. בֵּית הַמִּדְרָשׁ הָיָה מָלֵא עַד אֶפֶס מָקוֹם! מָה עוֹשִׂים? לִשְׁלֹחַ תַּלְמִידִים הַבַּיְתָה? חָלִילָה! רַבָּן יוֹחָנָן קָם, הִבִּיט עַל הַהֲמוֹנִים בְּעֵינַיִם בּוֹרְקוֹת, וְאָמַר: "קָמִים! יוֹצְאִים לַחוּץ!". אֲבָל בַּחוּץ יֵשׁ שֶׁמֶשׁ חַמָּה הַקּוֹפַחַת עַל הָרֹאשׁ! לָקַח רַבָּן יוֹחָנָן אֶת תַּלְמִידָיו וְהוֹשִׁיב אוֹתָם קָרוֹב לְהַר הַבַּיִת, בְּדִיּוּק מִתַּחַת לַקִּיר הֶעָצוּם שֶׁל "הַהֵיכָל" – הַבִּנְיָן הַקָּדוֹשׁ וְהַמְּפֹאָר בְּיוֹתֵר בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. הַהֵיכָל הָיָה בְּגֹבַהּ שֶׁל חֲמִשִּׁים מֶטְרִים (מֵאָה אַמָּה)! הַצֵּל שֶׁלּוֹ הָיָה שָׁחוֹר, אָרֹךְ וְקָרִיר, וְהוּא עָטַף אֶת כָּל רְחוֹבוֹת יְרוּשָׁלַיִם הַסְּמוּכִים. דַּמְיְנוּ לָכֶם אֶת הַמַּרְאֶה וְהַשֶּׁקֶט: עֲשָׂרוֹת אַלְפֵי יְהוּדִים יוֹשְׁבִים בֶּעָפָר תַּחַת צִלּוֹ שֶׁל אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ, בְּצֵל הַהֵיכָל, וְקוֹל הַתּוֹרָה שֶׁל רַבָּן יוֹחָנָן עָף בָּאֲוִיר מַמָּשׁ עַד כִּסֵּא הַכָּבוֹד!

הַהֲלִיכָה בַּשּׁוּק וְסוֹד הַשָּׁלוֹם וְעַכְשָׁו, יְלָדִים, נִשְׁאֶלֶת שְׁאֵלָה עֲצוּמָה: אָדָם כָּל כָּךְ קָדוֹשׁ... כָּל כָּךְ חָכָם... שֶׁרֹאשׁוֹ נִמְצָא בַּשָּׁמַיִם עִם הַתּוֹרָה וְהַמַּלְאָכִים – אֵיךְ לְדַעְתְּכֶם הוּא הִתְנַהֵג כַּאֲשֶׁר יָרַד לִרְחוֹב הָעִיר לִקְנוֹת לֶחֶם אוֹ שֶׁמֶן? הַאִם הוּא עָצַם עֵינַיִם? הַאִם לֹא הִסְתַּכֵּל עַל אַף אֶחָד כִּי כֻּלָּם כְּמוֹ "נְמָלִים" לְיָדוֹ? מַמָּשׁ, מַמָּשׁ לֹא.

הַתַּלְמוּד מְגַלֶּה לָנוּ שֶׁרַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי – "מַקְדִּים שָׁלוֹם לְכָל אָדָם!". תָּאֲרוּ לָכֶם אוֹתוֹ הוֹלֵךְ בַּשּׁוּק הַסּוֹאֵן. רַעַשׁ הַמּוֹכְרִים, עֲגָלוֹת, עֲפַר סוּסִים. עָבַר דַּרְכּוֹ אָדָם פָּשׁוּט, סַנְדְּלָר אוֹ קַצָּב עֲיֵף שֶׁבָּא מֵהַשָּׂדֶה. לִפְנֵי שֶׁהָאִישׁ הִסְפִּיק לִקְלֹט שֶׁנְּשִׂיא יִשְׂרָאֵל הַגָּדוֹל עָבַר מוּלוֹ, כְּבָר הִבִּיט אֵלָיו רַבָּן יוֹחָנָן בְּעֵינַיִם מְאִירוֹת, חִיֵּךְ חִיּוּךְ רָחָב וְקָרָא: "שָׁלוֹם עָלֶיךָ, אָחִי

הַיָּקָר! בֹּקֶר טוֹב לְךָ!״. הָאִישׁ הָיָה הָמוּם. וְכִי לִי הַנָּשִׂיא אוֹמֵר שָׁלוֹם?! כֵּן! תּוֹרָה שֶׁל אֱמֶת הִיא תּוֹרָה מְלֵאָה בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.

אֲבָל סוֹד גָּדוֹל יוֹתֵר קָרָה כַּאֲשֶׁר עָבַר שָׁם אִישׁ עֲרָבִי, נוֹכְרִי גּוֹי, שֶׁמָּכַר כַּדֵּי חֶרֶס. לְפָעָמִים אֲנָשִׁים רְגִילִים הָיוּ עוֹקְפִים אוֹתוֹ בְּלִי לְהַסְתַּכֵּל עָלָיו, אֲבָל רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי – ״מֵעוֹלָם לֹא הִקְדִּימוֹ אָדָם שָׁלוֹם... וַאֲפִלּוּ גּוֹי בַּשּׁוּק!״. רַבָּן יוֹחָנָן עָצַר, הִנְהֵן לַנּוֹכְרִי בְּרֹאשׁוֹ וְאָמַר בִּשְׂפָתוֹ קִדּוּד עָדִין: ״שָׁלוֹם וּבְרָכָה!״. הַגּוֹי חִיֵּךְ מֵרֹב אשֶׁר, וְאָמַר בְּלִבּוֹ: ״אִם גְּדוֹל הָרַבָּנִים שֶׁל הַיְּהוּדִים מְדַבֵּר כָּךְ בְּנֹעַם וּבְנִימוּס אֵלַי, וַדַּאי שֶׁהָאֱלֹקִים שֶׁלָּהֶם הוּא הָאֱלֹקִים הָאֲמִתִּי וְהַתּוֹרָה שֶׁלָּהֶם הִיא קְדוֹשָׁה!״. זֶהוּ קִדּוּשׁ הַשֵּׁם אֲמִתִּי!

רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי לִמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁאֵין שׁוּם הֶבְדֵּל: מִי שֶׁלּוֹמֵד בְּצַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הוּא בְּדִיּוּק זֶה שֶׁאוֹהֵב וּמְקַבֵּל כָּל אָדָם בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת!

- שָׁלָב 3: חִבּוּר עֶרְכִּי – ME-WE-YOU
- שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (גַּם כַּהֲכָנָה לְמַצֵּגֶת)

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לְעוֹרֵר זְהוּי וְהִשְׁתַּתְּפוּת): ״יְלָדִים, אִם הֱייתֶם רוֹאִים אֶת רֹאשׁ הַמֶּמְשָׁלָה, אוֹ מֶלֶךְ גָּדוֹל מְאֹד, הוֹלֵךְ בָּרְחוֹב, וּפִתְאוֹם הוּא עוֹצֵר הַכֹּל, רָץ אֶל אָדָם זָר עִם מַטְאֲטֵא רָחוֹב, לוֹחֵץ לוֹ יָד וְאוֹמֵר: 'בֹּקֶר טוֹב!' – מָה הֱייתֶם חוֹשְׁבִים עָלָיו? בַּשָּׁעוּר שֶׁלָּנוּ הַיּוֹם נִפְגֹּשׁ נָשִׂיא אֶחָד, גְּדוֹל הַדּוֹר, שֶׁכֻּלָּם הָיוּ מְנַסִּים לְהַקְדִּים וְלוֹמַר לוֹ שָׁלוֹם – אֲבָל אַף אֶחָד, מֵעוֹלָם, לֹא הִצְלִיחַ לְהַשִּׂיג אוֹתוֹ!״

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ (לַמְסַפֵּר/לַהַדְרָכָה הַקּוֹלִית):

ג. הַמְלָצוֹת שִׁלּוּב בְּמַצֶּגֶת (תְּמוּנוֹת):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת ״תַּחֲרוּת הַשָּׁלוֹם״: נְחַלֵּק לַיְלָדִים מְשִׂימָה. בְּמֶשֶׁךְ שְׁנֵי יְמֵי הַלִּמּוּדִים הַקְּרוֹבִים, הַמַּטָּרָה הִיא ״לְנַצֵּחַ אֶת הַמּוֹרֶה״ אוֹ ״לְנַצֵּחַ אֶת הַחֲבֵרִים״. כָּל מִי שֶׁמַּצְלִיחַ לִפְגֹּשׁ מִישֶׁהוּ (בַּהַפְסָקָה, בַּשַּׁעַר אוֹ בַּמִּסְדְּרוֹן) וְלַהֲקְדִּים לוֹ אֶת הַמִּלָּה ״בֹּקֶר טוֹב״ אוֹ ״שָׁלוֹם״ לִפְנֵי שֶׁהַשֵּׁנִי אָמַר לוֹ – כּוֹתֵב פֶּתֶק קָטָן וּמַכְנִיס לְ״קֻפְסַת רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי״ שֶׁבַּכִּתָּה.

מְקוֹרוֹת (מִתּוֹךְ מַחְבֶּרֶת גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ):

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הַסִּיפּוּר

א. בתחילת הסיפור נאמר: ״ההליכה בשוק – נשיא ישראל מקדים שלום לגוי פשוט לפני שהגוי מספיק לפתוח את פיו.״ — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: ״אָמְרוּ עָלָיו, שֶׁמֵּעוֹלָם לֹא דִּבֵּר יִשְׂרַאֵלִי חִלִּילִי – סְתָם דִּבּוּרִים עַל מָזֶג הָאֲוִיר אוֹ שְׂטֵיּוֹת.״?

ג. כיצד הגיב הצל הקדוש והשלום בשוק למצב המתואר: ״הֵם בָּאוּ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, דָּחֲפוּ זֶה אֶת זֶה בַּעֲדִינוּת – ״תְּנוּ לְהִכָּנֵס!״?

ד. מה השתנה בין ״דַּמְיְנוּ לָכֶם אֶת הַמַּרְאֶה וְהַשֶּׁקֶט: עֲשָׂרוֹת אַלְפֵי יְהוּדִים יוֹשְׁבִים בֶּעָפָר תַּחַת צִלּוֹ שֶׁל אוֹר...״ לבין ״אֲבָל סוֹד גָּדוֹל יוֹתֵר קָרָה כַּאֲשֶׁר עָבַר שָׁם אִישׁ עֶרֶבִי, נוֹכְרִי גּוֹי, שֶׁמָּכַר כַּדֵּי חֶרֶס.״?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: ״ 🔹 שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (גַּם כַּהֲכָנָה לְמַצֵּגֶת)״?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. ההליכה בשוק – נשיא ישראל מקדים שלום לגוי פשוט לפני שהגוי מספיק _____ את פיו.

ב. כָּזֶה הָיָה מַנְהִיג יִשְׂרָאֵל, הַנָּשִׂיא הַקָּדוֹשׁ רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן _____.

ג. אָמְרוּ עָלָיו, שֶׁמֵּעוֹלָם לֹא דִּבֵּר ״שִׂיחַת חֻלִּין״ – סְתָם דִּבּוּרִים עַל מֶזֶג הָאֲוִיר אוֹ _____.

ד. הוּא הָיָה הָרִאשׁוֹן לְהִכָּנֵס, וְהָאַחֲרוֹן לָצֵאת, וּמֵעוֹלָם לֹא יָשַׁן בְּתוֹךְ בֵּית הַמִּדְרָשׁ כְּדֵי שֶׁלֹּא לְזַלְזֵל _____.

ה. הֵם בָּאוּ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, דָּחֲפוּ זֶה אֶת זֶה בַּעֲדִינוּת – ״תְּנוּ _____!

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
כָּזֶה הָיָה מַנְהִיג יִשְׂרָאֵל, הַנָּשִׂיא הַקָּדוֹשׁ רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: הוּא הָיָה הָרִאשׁוֹן לְהִכָּנֵס, וְהָאַחֲרוֹן לָצֵאת, וּמֵעוֹלָם לֹא יָשַׁן בְּתוֹךְ בֵּית הַמִּדְרָשׁ כְּדֵי שֶׁלֹּא לְזַלְזֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.	□	□	
הַהֵיכָל הָיָה בְּגֹבַהּ שֶׁל חֲמִשִּׁים מֶטְרִים (מֵאָה אַמָּה)!	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: עָבַר דַּרְכּוֹ אָדָם פָּשׁוּט, סַנְדְּלָר אוֹ קַצָּב עָיֵף שֶׁבָּא מֵהַשָּׂדֶה.	□	□	
הַגּוֹי חִיֵּךְ מֵרֹב אֹשֶׁר, וְאָמַר בְּלִבּוֹ: ״אִם גְּדוֹל הָרַבָּנִים שֶׁל הַיְּהוּדִים מְדַבֵּר כָּךְ בְּנֹעַם וּבְנִימוּס אֵלַי, וַדַּאי שֶׁהָאֱלֹקִים שֶׁלָּהֶם הוּא הָאֱלֹקִים…	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ הַצֵּל שֶׁלּוֹ הָיָה שָׁחוֹר, אָרֹךְ וְקָרִיר, וְהוּא עָטַף אֶת כָּל רְחוֹבוֹת יְרוּשָׁלַיִם הַסְּמוּכִים.

□ ההליכה בשוק – נשיא ישראל מקדים שלום לגוי פשוט לפני שהגוי מספיק לפתוח את פיו.

□ 🖍️ מְקוֹרוֹת (מִתּוֹךְ מַחְבֶּרֶת גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ):

□ הוּא הָיָה הָרִאשׁוֹן לְהִכָּנֵס, וְהָאַחֲרוֹן לָצֵאת, וּמֵעוֹלָם לֹא יָשַׁן בְּתוֹךְ בֵּית הַמִּדְרָשׁ כְּדֵי שֶׁלֹּא לְזַלְזֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.

□ אֲבָל סוֹד גָּדוֹל יוֹתֵר קָרָה כַּאֲשֶׁר עָבַר שָׁם אִישׁ עֲרָבִי, נוֹכְרִי גּוֹי, שֶׁמָּכַר כַּדֵּי חֶרֶס.

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "הַצֵּל שֶׁלּוֹ הָיָה שָׁחוֹר, אָרֹךְ וְקָרִיר, וְהוּא עָטַף אֶת כָּל רְחוֹבוֹת יְרוּשָׁלַיִם הַסְּמוּכִים."?

מה קרה אחרי: "אֲבָל סוֹד גָּדוֹל יוֹתֵר קָרָה כַּאֲשֶׁר עָבַר שָׁם אִישׁ עֲרָבִי, נוֹכְרִי גּוֹי, שֶׁמָּכַר כַּדֵּי חֶרֶס."?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
הוּא הָיָה הָרִאשׁוֹן לְהִכָּנֵס, וְהָאַחֲרוֹן לָצֵאת, וּמֵעוֹלָם לֹא יָשַׁן בְּתוֹךְ בֵּית הַמִּדְרָשׁ כְּדֵי שֶׁלֹּא לְזַלְזֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.		
עָבַר דַּרְכּוֹ אָדָם פָּשׁוּט, סַנְדְּלָר אוֹ קַצָּב עָנִי שֶׁבָּא מֵהַשָּׁדֶה.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "הצל הקדוש והשלום בשוק" על הצל הקדוש והשלום בשוק? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "הַהֵיכָל הָיָה בְּגֹבַהּ שֶׁל חֲמִשִּׁים מֶטְרִים (מֵאָה אַמָּה)!".

ג. אילו הצל הקדוש והשלום בשוק לא היה פועל כפי שמתואר ב־"אֲבָל סוֹד גָּדוֹל יוֹתֵר קָרָה כַּאֲשֶׁר עָבַר שָׁם אִישׁ עֲרָבִי, נוֹכְרִי גּוֹי, שֶׁמָּכַר כַּדֵּי חֶרֶס." — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע " ◆ שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (גַּם כַּהֲכָנָה לְמַצֶּגֶת)" מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. ההליכה בשוק – נשיא ישראל מקדים שלום לגוי פשוט לפני שהגוי מספיק לפתוח את...

2. הוּא מֵעוֹלָם לֹא הָלַךְ אֲפִלּוּ אַרְבַּע אַמּוֹת (שְׁנֵי מֶטְרִים)...

3. רַבָּן יוֹחָנָן קָם, הִבִּיט עַל הַהֲמוֹנִים בְּעֵינַיִם בּוֹרְקוֹת,...

4. הַתַּלְמוּד מְגַלֶּה לָנוּ שֶׁרַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי – "מַקְדִּים...

סיפור 146 • הצל הקדוש והשלום בשוק • הצל הקדוש והשלום בשוק

5. רַבָּן יוֹחָנָן עָצַר, הִנְהֵן לַנּוֹכְרִי בְּרֹאשׁוֹ וְאָמַר...

6. 🟩🟥 מְקוֹרוֹת (מִתּוֹךְ מַחְבֶּרֶת גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁל...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "הֵם בָּאוּ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, דָּחֲפוּ זֶה אֶת זֶה בַּעֲדִינוּת – "תְּנוּ לְהַכָּנֵס!".

☐ **מכתב:** כתבו להצל הקדוש והשלום בשוק בעקבות "עָבַר דַּרְכּוֹ אָדָם פָּשׁוּט, סַנְדְּלָר אוֹ קַצָּב עָיֵף שֶׁבָּא מֵהַשָּׂדֶה.".

☐ **דרשיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "הַגּוֹי חִיֵּךְ מֵרֹב אֹשֶׁר, וְאָמַר בְּלִבּוֹ: "אִם גְּדוֹל הָרַבָּנִים שֶׁל הַיְּהוּדִים מְדַבֵּר כָּךְ בְּנֹעַם וּבְנִימוּס...".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "הצל הקדוש והשלום בשוק".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
הוּא הָיָה הָרִאשׁוֹן לְהַכָּנֵס, וְהָאַחֲרוֹן לָצֵאת, וּמֵעוֹלָם לֹא יָשַׁן בְּתוֹךְ בֵּית...		
אֲבָל סוֹד גָּדוֹל יוֹתֵר קָרָה כַּאֲשֶׁר עָבַר שָׁם אִישׁ עֲרָבִי, נוֹכְרִי גּוֹי, שָׁמָכַר...		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה הצל הקדוש והשלום בשוק פעל באירוע "דַּמְיְנוּ לָכֶם אֶת הַמַּרְאֶה וְהַשֶּׁקֶט: עֲשָׂרוֹת אַלְפֵי יְהוּדִים יוֹשְׁבִים בֶּעָפָר תַּחַת צִלּוֹ שֶׁל אוֹר הַשֵּׁם,..."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "הצל הקדוש והשלום בשוק".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מהצל הקדוש והשלום בשוק ומן המעשה "הצל הקדוש והשלום בשוק" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15